

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**M. Adami, Scriptoris Vetvsti, Historia Ecclesiastica,
Religionis Propagatae Gesta, Ex Hammabvrgensi
Potissimum Atque Bremensi Ecclesiis, Per Vicina
Septentrionis Regna**

Adamus <Bremensis>

Helmetadi[i], 1670

XXI. Diploma Henrici IV. De Traditione Liestmvonae &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11096

utilitate, quam antecessores nostri habuerunt, vel ullo modo in futurum inde poterit provenire, ad usum ejus dictæ Ecclesie in proprium tradidimus, & condonavimus. Insuper etiam eidem Archiepiscopo licentiam & potestatem concessimus, in eodem Comitatu duos mercatos constituendi, unum videlicet in VVinechum, & alterum in Gerlevisvert, cum monetis & theloneis tam in aqua, quam in terra, & in omni districtione, quæ ad forum & regiam pertinet potestatem; ita quidem, ut nullus iudex aut exactor, vel ulla alia persona, præter libitum prædicti Archiepiscopi regiam nostram traditionem invadere, aut irritam facere præsumat. Hanc autem traditionem tali ratione firmavimus, ut præfatus Archiepiscopus & successores illius de prænominatis rebus liberam deinceps potestatem habeant tuendi, vel quidquid illis ad usum Ecclesie prænominatæ placuerit, inde faciendi. Et ut hæc nostra regalis traditio stabilis & inconvulsa omni permaneat ævo, hanc chartam inde conscriptam, manu propria, ut infra videtur roborantes, sigilli nostri impressione jussimus insigniri. Data VII. Kal. Maj. Anno Dominicæ incarnationis MLVII. Indictione X. Anno autem Domini Henrici IV. Regis ordinant. III. regni primo. Actum VVerede in Dei nomine feliciter. Amen.

Meminiē
hujus do-
nationis A-
damus c. 4.
lib. 4. c. 117

XXI.

DIPLOMA HENRICI IV. DE TRADITIONE
LIESTMVONÆ &c.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis, Henricus divina favente Clementia Rex. Cum regie dignitatis sit, jus
Ff 2 cuilibet

Vide Ad-
mum lib.
4. cap 4.
pag 112.

cuilibet seruire suum, præcipue tamen Ecclesiastica jura no-
 bis obseruanda videntur, quia, si peccandum, tolerabilius in
 hominem, quam in Deum, si non peccandum, reuerentius
 tamen Deo quam hominibus obsequendum. Nos quidem pa-
 trum præcedentium vestigia imitari optantes augere bona ec-
 clesiastica, aucta retinere, nostrosque in quantum possumus pa-
 trocinio tueri debemus, quatenus nostra tenera etas ad virile
 robur adbelans, promoveri se sperans, & dandi in Deo glo-
 riam assequatur, & data inter homines confirmandi gratiam
 non amittat. Vniuersis igitur sanctæ Dei Ecclesiæ, nostris-
 que fidelibus, tam futuris, quam præsentibus notum esse vo-
 lumus, qualiter Dominus Adelbertus sanctæ Hammabur-
 gensis Archiepiscopus, patronus & fidelis noster, clementiæ
 nostræ serenitatem adyt supplicando, quatenus nostræ propri-
 etatis quoddam prædium, curtem scilicet quæ vocatur Lieft-
 muone, in Comitatu Marchionis Udonis, & in pago VVi-
 modi nuncupato situm, cum omnibus pertinentiis suis, pro
 genitoris nostri charæ memoriæ Heinrici Romanorum Im-
 peratoris Augusti, nostræque animæ remedio, in jus suæ trans-
 funderemus Ecclesiæ, & hoc idem omniaque alia ejusdem Ec-
 clesiæ bona, modis undecunque legalibus aggregata, jure sibi
 perpetuo possidenda, omni contradictione postposita, per no-
 stri præcepti paginam confirmaremus. Honestæ igitur peti-
 tioni nostro consilio fidelium, videlicet dilecti magistri nostri
 Annonis, Archiepiscopi Coloniensis, Sigefridi Archiepiscopi
 Moguntini, Burchardi Halberstadenensis Episcopi, Otto-
 nis Marchionis, consentire decernentes; remunerantes quoque
 præ-

prædicti Archiepiscopi iuge seruitium, quod patri nostro &
 nobis incessabili devotione exhibuit, eandem prænominatam
 curtem cum uniuersis appendicijs, hoc est, utriusq; sexus man-
 cipijs, areis, edificijs, agris, pratis, pascuis, terris cultis, &
 incultis, aquis aquarumq; decursibus, molis, molendinis, pis-
 cationibus, venationibus, exitibus & redbus, quæ sitis &
 inquirendis, monetis, theloneis, nostriq; banni districtum;
 super omnes ipsam terram inhabitantes, forestum etiam cum
 banno regali per totum pagum VVimodi, cum insulis, Bre-
 menli scilicet & Lechter dictis, nec non cum paludibus
 Linebroch, Asebroch, Aldenebroch, VVeigeri-
 broch, Hugiſſingebroch, Brinſcimibrog, VVeigen-
 broch, limite discurrente usq; in Eiterna fludium, pro ani-
 mæ nostræ corporisq; salute, sanctæ Hammaburgensi Ecclesie
 quæ est in honore Domini & Salvatoris nostri, ejusque inte-
 meratæ genitricis perpetuæq; virginis Mariæ, & beati Iaco-
 bi Apostoli consecrata, perpetuo jure possidendam, omnium
 præsentium vel succedentium contradictione remota, in pro-
 prium tradidimus atque donauimus. Confirmamus autem
 munificentia regia eidem Ecclesie libertatem, & bona omnia
 quæ à Carolo Magno prædecesore nostro, Romanorum
 siquidem Imperatores, vel Franciæ reges usq; ad tempora no-
 stra prænominatæ Ecclesie concesserunt, & nos habendam ei
 omni tempore atq; jure perpetuo possidendam, per nostri præ-
 cepti paginam concedimus, omni nostra & nostrorum successo-
 rum, cunctorumq; mortalium majorum vel minorum inquiet-
 atione remota, parochias scilicet, decimas, terras cultas &

incultas, comitatus, mercatus, monetas, thelonea, cum omni utilitate quæ describi, vel quoquo modo inde provenire poterit. Et ut hæc nostra regalis traditio stabilis & inconvulsa per succedentium momenta temporum permaneat, hanc chartam inde conscriptam, manu propriarum ut infra videtur corroborantes, sigilli nostri impressione jussimus insigniri. Data est V. Kal. Iulij. Anno Dominicæ incarnationis M.LXII. Indictione I. Anno autem ordinationis Domini Henrici IV. Regis VIII. regni vero VI. Actum Alstedij in Dei nomine feliciter, Amen.

XXII.

DIPLOMA HENRICI IV. DE COMITATV BERNHARDI IN PAGIS EMISGOA, WESTFALA ET ANGERI.

Mentio
hujus fit
ab Adamo
lib. 3. c. 30.
pag. 101. &
lib. 4. c. 6.
pag. 113.
Vide &
donatio-
nis hujus
confirmatio-
nem su-
pra Num.
XIX.

Nomine Sanctæ & individue Trinitatis, Henricus divina favente Clementia Rex. Cum regie dignitatis sit: jus cuilibet servare suum, præcipue tamen ecclesiastica jura nobis observanda videntur, quia si peccandum, tolerabilius in hominem quam in Deum, si non peccandum, reverentius tamen Deo, quam hominibus obsequendum. Nos quidem patrum præcedentium vestigia imitari optantes, augere bona Ecclesiastica, aucta retinere, nostroque in quantum possumus patrociniò tueri debemus, quatenus nostra tenera ætas ad virile robur anhelans, promoveri sperans, & dandi in Deo gloriam assequatur, & data inter homines confirmandi gratiam non amittat. Vniuersis igitur sanctæ Dei Ecclesiæ nostrisque fidelibus, tam futuris
quam